

ಕನ್ನಡದ ಸ್ವಜಾತಿ ಪತ್ರಿಕೆಯೊಂದಕ್ಕೆ ಆಗಾಗ ಅಂಕಣ ಬರೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಮೊದಲೇ ಯೋಚಿಸಿ ಈ ತೀವ್ರಾನಿಸ್ಕ್ಯಾ ಬಂದರಿತ್ಯು. ಕೇವಲ ಹೂದೋಟ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಕೆಲಸಗಾರರು ಅಂದರೆ ಆಡಳಿತ ಮಂಡಳಿಯವರಿಗೆ ಗುಮಾನಿ ಬರಬಹುದೆಂದು ಅರಿತು, ಜೊತೆಗೆ ದಿಟ್ಟಿ ಮಾಡುವವರೂ ಬೇಕೆಂದರೆ ತಮ್ಮಿಳ್ಳಿಯಂತೆ ‘ಮಹಿಳಾ ಅಭ್ಯಧಿ’ ಎಂದು ಸೇರಿಸಬಹುದೆಂದು ಬಗೆದಿನ್ನರು. ಅದಕ್ಕಾಗೆ ತಮ್ಮ ಆಪ್ಯಾರ ಬಳಿ ಟೈಟಿಸುವವರು ಇಲ್ಲದ ಆಗುತ್ತಿರುವ ತೊಡರುಗಳನ್ನು ಒಂಟಾರು ಹೆಚ್ಚೆ ಎಂಬತ್ತ ಆಗಾಗ ಹೇಳಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಹಾಗೂ ಏರಿ ತಲೆಗೆ ಬರುವತಾದರೆ ‘ಮಹಿಳಾ’ ಎಂಬುದು ಮರದ ವತಿಯಿಂದ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಲ್ಲ, ಪತ್ರಿಕೆಯವರೇ ದಿಟ್ಟಿ ಎಂದರೆ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಮಹಿಳೆ ಎಂಬ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಗ್ರಹಿಸಿಕೊಂಡು ಹಾಕಿದ್ದಾರೆಂದು ನುಣಿಟಿಕೊಳ್ಳುವ ಪ್ರಾಣನೂ ಅವರದಾಗಿತ್ತು. ಕಣ್ಣಿನಿಂದಾದ ದೋಷವೆಂದಾದರೆ ಪತ್ರಿಕೆಯವರು ತಾವೇ ಸ್ವತಃ ಮೈಮೇಲೇ ಹೊತ್ತುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆಂಬ ವಿಶ್ವಾಸವೂ ಶ್ರೀಗಳದ್ದಾಗಿತ್ತು.

